

Odmev iz Afrike.

Ilustrovan mesečnik
v prosep afriških misijonov.

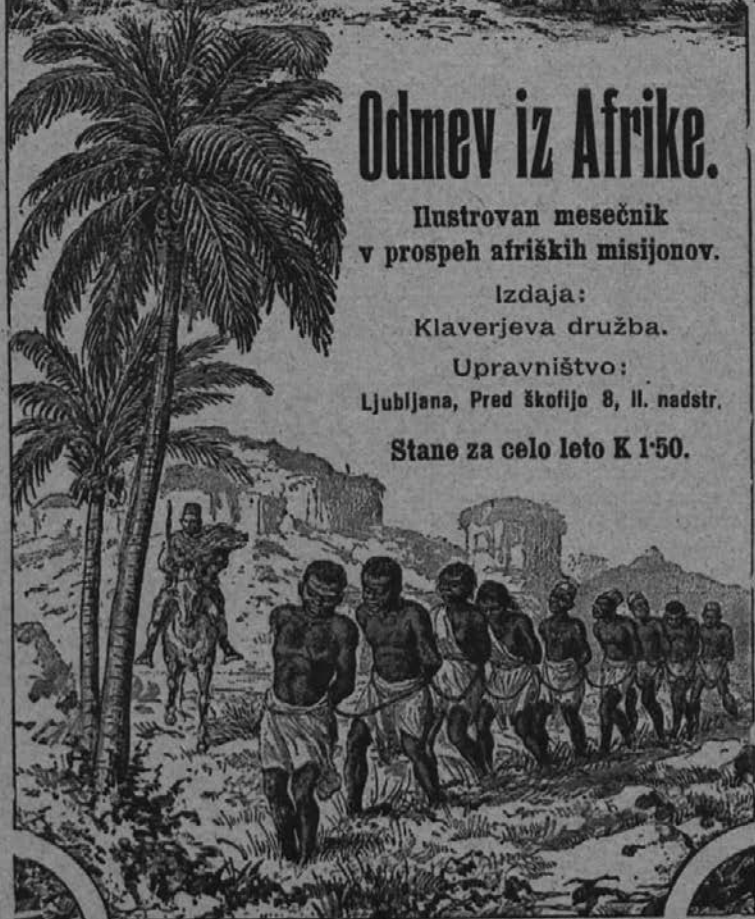
Izdaja:

Klaverjeva družba.

Upravništvo:

Ljubljana, Pred škofijo 8, II. nadstr.

Stane za celo leto K 1.50.

Odmev iz Afrike,

ilustrovan mesečnik v
prospeh afriških misijo-
nov in v oproščenje za-

morskih sužnjev. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Tiska se v slovenskem, nemškem, poljskem, italijanskem, francoskem, češkem, angleškem, portugalskem in madžarskem jeziku. Blagoslovljen po Piju X. Stane za celo leto **K 1.50**. Naroča se pod naslovom: Filialka Družbe sv. Petra Klaverja, **Ljubljana**, Pred škofijo 8, II. nadstropje; Trst, via Sanità 14.

Ljubljanski naročniki lahko dobivajo list v zakristiji cerkve presv. Srca Jezusovega, kjer se sprejemajo tudi novi naročniki.

Darovi se lahko pošiljajo tudi naravnost glavni voditeljici Klaverjeve družbe, gospe grofici M. Tereziji Ledóchowski, **Rim**, via dell' Olmata 16.

Vsebina številke meseca malega travna:

Iz vaticana. — Sveta kongregacija de Propaganda fide. — Alleluja! Kristus je vstal! — Spomini iz Dar-es-Salaam-a. (Konec.) — Misijonski dopisi. — Kratka misijonska poročila. — Molitvena križarska vojska za Afriko. — Zapiski Družbe sv. Petra Klaverja. — Žrtev vdovca. — Popolni odpustek. — Slike: Prva sveta maša prvih dveh črnih duhovnikov v Villa Maria dne 29. mal. srpana 1913. — Pridni gobavi otroci. — Pri gobavcih.

Darovi

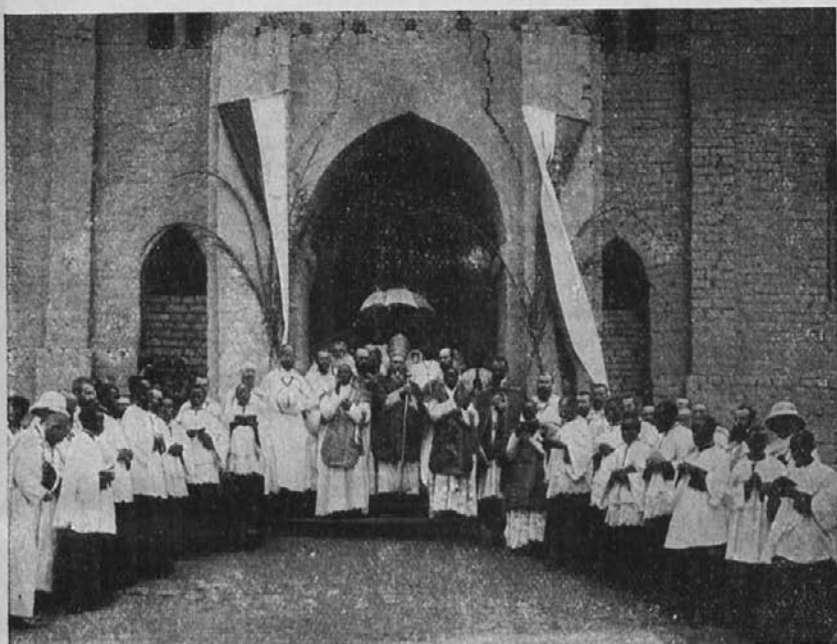
od dne 1. do 31. prosinca 1914.

Za afriške misijone: Štimnikar G. 50 v, Noč S. 50 v, Barl J. 1 K, preč. g. župnik J. Kutnar 1 K, preč. g. P. Klančnik M. 6 K, Muri L. 1 K 94 v, Belič I. 2 K, Bastjančič J. 50 v, po preč. g. P. Valerijanu 3 K, Kovač F. 2 K, Gros J. 1 K 66 v, Korent J. 2 K, Korent H. in J. 2 K, č. g. Fr. Jaklič nabral 16 K 20 v, Sajovic A. 1 K 20 v, Zelnik M. 1 K, Drašček M. 4 K, Zevnik U. 3 K, Bradač A. 3 K, N. N. 2 K, N. N. 10 v, Zorman N. 1 K 57 v, Ambroš M. 4 K, Božnar A. 15 K, preč. g. župnik Dernovšek 14 K, Zucchini F. 8 K 50 v, preč. g. F. Kokel 50 v, Bajec T. 2 K, Leban K. 5 K, Čik in Kočnik 14 K, Rode L. 20 K, Rižnar A. 4 K, Kordež J. 1 K, Čop M. 3 K, Vurkelc N. 10 K, Zarnik A. 5 K, Prajnik M. J. 7 K 50 v, Babnik A. 50 v, Zemme F. 1 K 50 v, po nabiralniku 80 v, Šušter A. 1 K, Božič B. 2 K 50 v, Lipovec F. 6 K 50 v, Demšar F. 10 K, N. N. 10 K, Onič F. 2 K, Podhovnič M. 4 K, preč. g. superior F. Javšovec 2 K 50 v, župljani iz Dolenje vasi kot miloščina za sv. leto 10 K, Reitz V. in W. 5 K, E. Fabiani 1 K 50 v, preč. g. prof. Zupančič 7 K, za nabavo svečnjak in rožnih vencev: J. Šamperl 3 K, N. N. 5 K 70 v.

Za sv. maše: Klinc T. 14 K, † Zor F. 20 K, Čuk K. 4 K, Kavčič K. 2 K, Klinc T. 6 K, Proj M. 10 K, Dolinšek H. 10 K, Bogataj K. 2 K.

Za stradajoče: Rozman R. 60 v, Šustersič T. 3 K, Čuk E. nabrala 10 K, Cafuta St. nabral 7 K 72 v, Oraš M. 1 K 20 v, Vesel J. 1 K, Ruprecht J. 1 K, Kraiger H. 80 v, Rižner M. 80 v, Ruš M. 40 v, Naiberš 10 v, rodbina Konrad 2 K 10 v, po preč. g. dekanu Rotner 7 K 30 v, J. Čolnarič nabral 1 K 60 v, Čeh M. 50 v, Trink K. 80 v, preč. g. župnik J. Zupančič 4 K, Sedej A. 2 K 70 v, Cafuta St. nabral 3 K 68 v, Vogl M. 5 K.

Za gobavce: K. Trink nabrala 6 K 50 v.

Prva sveta maša prvih dveh črnih duhovnikov v Villa Maria dne 29. mal. srpana 1913.

Po dokončanem obredu zapusti škof Streicher s svojim spremstvom in vsemi rednimi semeniščani cerkev, škofu ob strani oba novoposvečena mašnika. (Glej besedilo na strani 41.)

Iz vatikana.

Segretariato di Stato di Sua Santità.

št. 22.28.

Rim, vatican, 29. prosinca 1914.

Gospa grofica!

Sveti oče Pij X. so z velikim veseljem sprejeli malo zbirko vseh izdaj Vašega „Odmeva iz Afrike“ in „Zamorškega otroka“, ki ste jim jih predložili z otroško vdanostjo.

Da so Vaše zanimivo majhno poročilo duhovniki in laiki dobrohotno sprejeli, kakor tudi bogati darovi — ki so se zopet znatno pomnožili proti prejšnjemu letu — so dokaz nebeškega blagoslova nad Vašim delom, nad Vašo neutrudljivo skrbnostjo in nad delom Vaših požrtvovalnih sotrudnikov za afrikanske misijone.

Prijetno me je iznenadil tudi prejem angleške izdaje „Odmeva iz Afrike“, ki ste mi jo blagovolili poslati. Z zahvalo in srčnimi voščili za Vašo požrtvovalnost v prid afrikanskim misijonom Vas prosim, gospa grofica, da sprejmete iznova zagotovitev mojega visokega spoštovanja v Gospodu.

N. vis. gospe grofici
Mariji Tereziji Ledóhowski,
generalni voditeljici Družbe
sv. Petra Klaverja, Rim.

R. Card. Merry del Val
m. p.

Sveta kongregacija de Propaganda fide.

Zapisn. št. 307/1914.

Rim, 16. svečana 1914.

Visokorodna gospa grofica!

Prejel sem razne zvezke od Vas prijazno mi poslanega „Odmeva iz Afrike“, ki vsebujejo popolno zbirko tega časopisa za l. 1913. Devetero izdaj, ki odgovarjajo deveterim v Evropi največ rabljenim jezikom, imajo namen ponesti poročilo o vsem dobrem, kar storijo misijonarji v Afriki z božjo pomočjo, po vsem svetu in povsod zbuditi sveto skrb. „Zamorski otrok“, kojega zvezke za l. 1913. ste mi istotako poslali, ima kaj lepo nalogo pripraviti tudi otroke do sočutja z zapuščeno mladino črnega kontinenta.

Zahvaljujem se Vam, gospa grofica, za to pošiljatev ter želim, da bi oba lista dosegla svoj namen, ki si ga je Vaša družba pri njih izdaji postavila; bogati blagoslov, ki ga Gospod deli, se že vidi na doseženih uspehih.

Izražajoč veselje in vzpodbudo te svete kongregacije Vam in Vašim sotrudnicam kakor tudi vsem članom in dobrotnikom Družbe, porabim priliko, da beležim kot

Vašemu visokorodju vdani sluga

Nj. vis. gospe grofici
Mariji Tereziji Ledóhowski,
generalni voditeljici
Družbe sv. Petra Klaverja,
Rim.

Fr. H. Ma. Card. Gotti,
prefekt.

C. Laurenti,
tajnik.

Alleluja! Kristus je vstal! Alleluja! Alleluja!

Sveti velikonočni prazniki so blizu. Kmalu oznanja veselo zvonjenje vun v svet in noter v človeška srca velikonočno veselje! Tudi v Afriki bo velikonočno veselje povsod, kjer so kristjani, povsod, kjer se nahaja katoliška hiša božja. Toda povsod ne bo klicalo veselo prazniško zvonjenje cerkvenih zvonov v hišo božjo. Tu se sliši pri mnogih otlí glas „tamtama“; prej je klical na vojsko, a sedaj mora nadomestiti zvon, ki kliče k službi božji. Morda je tudi nekaj lopat ali podobnega orodja, ki morajo z udarci naznaniti začetek sv. maše, blagoslova in angelovo češčenje. Resnično, malovredno je to orodje, izvrševati imenitni posel apostolske in angelske službe! — Toda kaj naj počne misijonar? On si pomaga v tej potrebi, kakor dobro ve in zna. Oh, kako hrepeneče je pričakoval pomoči od svojih verskih bratov iz Evrope! Da, on je reven in njegove ovčice šerevnejše.

Kako neizrečeno veliko je njegovo veselje, ko pride že dolgo zaželjeni zvon, in kaj šele tedaj, ko sliši njega ljubke glasove, ki so tako nenavadni ušesom zamorcev! Kako veselo hite potem v hišo božjo, ko kliče zvon (nimajo namreč nikakih ur). Kako radostno soglašajo v molitvi, ko jih spomni: „Ave Marija!“

Zato, ljubi bralec, pošlji tudi ti darček za cerkvene zvonove v Afriki! Družba sv. Petra Klaverja sprejme s srčno hvaležnostjo vsako najmanjše darilo in ti želi zato vesele praznike z zvonjenjem velikonočnih zvonov.

Cene cerkvenih zvonov so, kakor sledi :

od 40 cm premerja, teže	40 kg	K175.—	(M 150.— ali fr. 185.—)
„ 45 „ „ „	50 „	„ 230.—	(„ 200.— „ „ 250.—)
„ 50 „ „ „	70 „	„ 300.—	(„ 255.— „ „ 315.—)
„ 55 „ „ „	95 „	„ 400.—	(„ 340.— „ „ 420.—)
„ 60 „ „ „	125 „	„ 520.—	(„ 445.— „ „ 550.—)
„ 65 „ „ „	170 „	„ 650.—	(„ 550.— „ „ 680.—)
„ 70 „ „ „	200 „	„ 760.—	(„ 650.— „ „ 800.—)
„ 75 „ „ „	250 „	„ 930.—	(„ 800.— „ „ 975.—)

Taki dobrotniki, ki pošljejo polni znesek za en zvon, lahko postanejo njegovi botri, ako določijo ime svetnika, na katerega ime se zvon krsti ter izvolijo kratek napis, katerega se vtisne v zvon.

Oni naših bralcev, ki so lansko leto poslali prispevke za velikonočne zvonove, bodo gotovo radi izvedeli, kam so se za to napravljeni zvonovi poslali. Upravičena želja! Poslušajte in veselite se! S splošnimi prispevki smo nabavili zvon za novo ustanovo jezuitov ob Zambezi, apostolskemu vikarju francoskega Srednjega Kongo smo poslali vsoto za nabavo dveh zvonov in apostolskemu vikarju od Stanley Falls za en zvon za stolnico v Stanley ville. Nadalje so dobrotniki prispevali za zvon za vikariat Benin, za vikariat Zlatega Obrežja, za vikariat Obrežja-Slonove kosti, za prefekturo Korhogo, za misijon Kakamoeka v vikariatu francoski Spodnji Kongo.

Da, ali še tu ni vsem željam ugodeno? O ne, vedno pridejo zopet prošnje od misijonarjev.

Oni tudi bero „Odmev“ in mislijo, da tudi oni nekaj dobe od „Velikonočnih zvonov“. Obračajo se do vas, dragi bralci, in vi jih gotovo ne boste pustili v zadregi.

Spomini iz Dar-es-Salaam-a.

(Piše sestra Beatriks, O. S. B.)

Konec.

Ko je zavod za gobavce obstojal šele nekoliko tednov, so se že zbirali otroci ter mladi ljudje in pričela se je šola, to je redni pouk o krščanskem nauku. Med prvimi šolarji sta bila tudi dva otroka iz istega kraja, deček Kibvana (mali gospod) in deklica Herepa (lepotica), oba stara kakih 9 let. Bila sta shujšana do kosti in pepelnatosive kože; ran nista imela ali pa so bile zarasle. Znotraj so ju razjedale gobe. Oba sta bila vzor potrpežljivosti in skromnosti. Dokler sta imela še malo moči, privlekla sta se do šole in pazljivo poslušala pouk. Ko pa je slabost naraščala in sta le težko še prilezla pred svojo kočo, da sta se grela na solncu, sta prejela sveti krst v sili. Kako sta se veselila, da sta mogla postati otroka božja in biti čistega srca! Najprej je umrla Marija, a tudi Bernardi je preživel le še 10 dni.

Posebno zanemarjeni sta bili dve deklici, ki sta prišli od daleč semkaj in pripadali nekemu drugemu zamorskemu rodu. Bolne žene so porabliale otroke za različna mala dela,

a namesto da bi jih za to nagradile, so jim vzele večkrat še riž, ki so ga dobili od sestre. Da bi jih obvarovale pred trpinčenjem zlobnih žensk, smo dale osamele deklice skupaj v eno koč. Pozneje se je postavila za nje večja in trdnejša koč in tako je nastal mali zavod, ki šteje vedno 8—10 stanovalk. Mala Namboga (jaz imam zelenjavo) je bila zgodaj zrela, moška stvar; imela je kakih 5 let, čeprav bi ji po velikosti prisodil komaj 4 leta. Pod vplivom dobre postrežbe je izginila z njenega obrazka bridka poteza, razcvetela se je

Pridni gobavi otroci.

takorekoč in postala šaljiva in vesela. Loanda pa je bila radi gob duševno topa. Namboga je prejela pozneje sveti krst s cerkveno slovesnostjo in dobila je ime Alojzija. Od obredov sv. krsta ji je najbolj ugajalo to, da ji je dal pa dri (mašnik) pokusiti sol in jo mazilil z oljem. O tem je potem vedno pravila. Loanda je prejela sv. krst v smrtni nevarnosti in umrla malo pred Božičem. Pri mali Alojziji je bila živahnost le vzplapolanje zadnje moči. Imela je še mnogo pretrpeti. Nekaj dni pred smrtjo je prejela pri popolni zavesti in razumu sv. poslednje olje.

V dom gobavcev je prišel tudi štirileten osiroteli deček s svojo gobavo vzgojiteljico. Otrok je bil skrajno glistav. Ta bolezen uniči kri popolnoma. Spoznati jo je po brezbarvnih dlesnih, belem jeziku in žoltobeli telesni barvi. Često telo zelo napihne in ako bolezen napreduje, sledi tudi smrt. Vsi ti znaki so se pojavili na malem Kantundu in zato se mu je podelil sv. krst v sili. Varihinja je rada dovolila, da, veselila se je celo in vedno je rekla bolniški sestri: „Tomaž je sedaj tvoj otrok.“ Mali ji je bil tudi sam jako vdan. Dokler je še lahko hodil, je prišel vsak dan s svojo košarico iz ličja po riž. Poskušal je ponavljati tudi kratke molitvice. Ubogi otrok je moral nekaj tednov hudo trpeti, preden je smel zamenjati borno zamorsko kočo z lepimi nebesi. — Iz sosednje kočice mu je sledil dve leti pozneje drug majhen Tomaž. Bil je rojen v domu gobavcev od gobavih staršev, toda dobrih kristjanov. Njegova mati Neža je umrla po dolgem in s spodbudno vdanostjo prenašajočem trpljenju in akoravno je babica po svoje dobro skrbela za otroka, je vendar kmalu ugasnila lučka življenja.

V marsikaterem oziru moramo imenovati tudi odrasle zamorce otroke. Bil je starejši mož, ki v početku ni hotel ostati na noben način v zavodu. Večkratni beg se mu je ponesrečil in končno so mu odpovedale hudih ran polne noge službo. V svoj blagor je torej moral ostati. Radovoljno je slušal pouk, molil, veroval vse, bil pripravljen ljubiti Boga in se odpovedati hudemu duhu — toda krsta prejeti ni hotel. „To je *da wa* (zdravilo), od tega moram umreti.“ Pri tem je vztrajal in se ni dal prepričati. Kaj je bilo storiti? Sestra mu je dejala: „Poglej vendar mene, krščena sem bila kot otrok in še živim — poglej Damjana, Norberta in deklice, ki so prišli z menoj, so vsi krščeni in niso raditega umrli.“ Pomagalo ni ničesar, vztrajal je pri tem: „Po krstu moram umreti.“ Tako se je ponavljalo več dni in stanje bolnikovo je postajalo vedno opasnejše. Za pomočnika v brezupnih slučajih smo klicale na pomoč sv. Juda Tadeja in mu obljubile, da dobi stari zamorec pri krstu njegovo ime. Potem smo zopet poizkusile. „Umreti moraš vendar enkrat — to sam dobro veš. Če pa umrješ brez krsta, prideš v pekel, v večni ogenj, če pa si krščen, potem te vzame ljubi Bog k sebi v krasna nebesa. Tamkaj ne bo več gob ne lakote, ampak samo veselje.“ Tedaj je starec nekoliko pomislil, vzdihnil globoko in dejal premišljeno: „Mama, nič ne škoduje, ako umrjem, le polij me z vodo.“ Potem je vdano sklonil kuštravo volnato svojo glavo ter zaklopil oči, kot bi pričakoval smrtnega udarca. K sreči je še živel kaka dva

tedna po svoje kot dober kristjan, kljub temu, da se je tako bal da w e. Sestra si ni mogla kaj, da bi ga ne dražila radi prejšnje njegove boječnosti. »Vidiš zdaj, da krst ni dawa, ki umori?« Tedaj se je le natihem smejal in molčal.

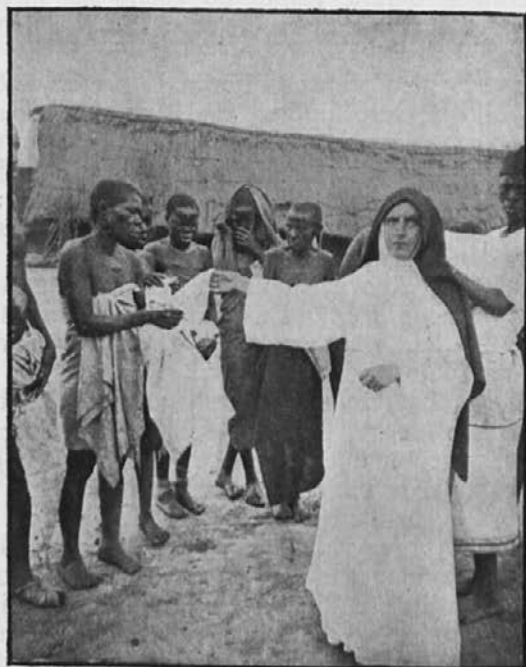
Slično je delala stara zamorka, ki bi bila rada krščena, a se je bala vode. »Mama, krsti me brez vode,« je prosila. Šele po dolgem prigovarjanju se je vdala.

Neka druga žena, ki je imela strašno rano, iz katere je tekel smrdljiv gnoj, ni delala nobenih težav. Po krstu ji je pravila sestra še o rajju, kamor bo kmalu šla, in kako lepo je tamkaj. Tedaj vpraša stara Helena: »So li v nebesih tudi zapečki?«

Neka zelo stara preprosta ženica je prejela istotako krst v sili, in bilo je zelo dobro, kajti duh ji je oslabil in se zablodil. Nekega večera ji je prinesla bolniška sestra v košarici riža, malo soli, eno jajce in nekoliko banan. To se je zazdelo ubogi stari Evi kakor zaklad in skrbljivo je vprašala: »Mama, ako mi daš vse to, kaj boš pa ti potem jedla?« Takšna beseda iz ust zamorca je nekaj redkega in ganljivega. Navadno se zgodi narobe. Ako daš bolniku riža, bo vprašal: »Wapi chumwi?« (»Kje je sol?«) Daš mu soli zraven, deje: »Kje je riba?« ali: »Rad bi banan!« itd. Ta dobra mamica pa je mislila le na svojo dobrotnico.

K neki gobavi ženski je prihajal 6 do 7 letni otrok, ki je veljal za zdravega. Deček, Ndeo po imenu, res ni imel gobavih lis, a je bil docela shujšan. Če si ga pogledal, si se moral bati, da se bodo polomile nežne koščice in preštel si lahko vsako rebrico. Ko ga nekega dne ugleda zdravnik, je spoznal takoj brez nadaljnega preiskovanja po značilno vdrtem nosu, da je mali skrajno gobav. Moral je torej ostati vedno pri svoji materi. Ker je stanoval blizu šole in bil pameten, prebrisan dečko, je marljivo obiskoval pouk, dokler so mu dopuščale moči. Nekoliko razvajan in trmoglav je bil mali Ndeo, toda splošno priden otrok. Potrpežljivo je sedel ali ležal pred kočo na solncu ali ob ognju, in ako je prišla sestra ter z njim molila, je s slabotnim, tožečim glaskom izrekal želje: jajce — riba — banane ali sladkorjev trst, — kar se po večini lahko izpolni. Nekega dne je bil celo tako bolan in slab, da je sestra menila, da ne bo učakal naslednjega dne. Raditega mu je podelila krst v sili in mu dala ime Izidor. Toda nevarnost je izginila, bolnik si je opomogel in šel celo tuptatam v šolo. Ponosno se je štel med kristjane in ker je bil ravno tedaj pouk za prvo spoved, je prišel mali samodsebe in pazljivo poslušal. Včasih so se mu od slabosti oči zaklopile. Ko je bolezen začela zopet napredovati, se je

Izidor lahko spovedal in prejel sv. poslednje olje. Toda tudi sedaj je šel angel smrti mimo. Celi mesec je otrok še živel in trpel. Pri pogledu na njega si se moral nehote vprašati: Kako je mogoče, da ima to slabo srcece v tem razdejanem telescu še toliko odporne sile? Potrpežljivo je ležal mali bolnik ob ognju, ali če mu je bilo posebno hudo, na rokah svoje matere. Rad je ponavljal kratke molitvice, in rad je hotel umreti, da bi prišel k ljubemu Bogu v nebesa. Ta želja malega Izidorja se je že davno izpolnila. Tam gori bo

Pri gobavcih.

gotovo prosil za svoje nekdanje sošolce, da bi prišli tudi oni srečno za njim.

Sedaj obiskuje šolo v domu gobavcev 50 dečkov in 32 deklic, kojih je že polovica krščena. Nekaj teh otrok so gobe že zelo prevzele. Albert n. pr. ima obraz od gob-osepnic strašno spačen, noge pa so do kolen le ena odprta rana in jih mora vedno prevezavati s povoji. Tudi po rokah ima velike rane. Toda v spačenem telesu biva pobožna duša. Albert jako rad prepeva in moli, in glas ima še čist in krepek.

Celo po poti moli rožni venec, ako gre ob palici iz šole v svojo kočo. Neko noč je krstil umirajočega gobavca, in na vprašanje, je li tudi pravilno napravil, je tako točno odgovoril, da ni bilo dvoma. Herman ima skoro še več ran in često po cele tedne ne more zapustiti koč. Tuintam mu gre zopet boljše, da lahko pride v šolo in v cerkev.

Benedikt, prej skoro poreden, čil deček, zelo trpi radi hudega glavobola. Večkrat se mu zgane obraz od silnih bolečin, vendar je potrpežljiv in zadovoljen. Tudi Kasijan in Simon sta zelo revna otroka, katerima so že tako razjedle gobe noge, da le s težavo hodita. — Med deklicami je najslabša Uršula. V smrtni nevarnosti je prejela krst v sili, a je spet v toliko okrevala, da je obiskovala pouk o spovedi in obhajilu.

Oba pomožna učitelja v domu gobavcev sta tudi okužena. Damjan je starejši kristjan, jako pameten mož, ki vzdržuje pri šolski mladini najboljši red. Ne le samo v šoli, ampak tudi pri delu na polju opravlja svojo službo. Otroci ga imajo radi, ker zna z njimi ravnati in pravilno razdeliti resnost in prizanesljivost. V čitanju in pisanju Damjan ni junak, toda tu mu pomaga njegov mlajši tovariš Fridolin. Vsako sredo posveti ena sestra učiteljica nekaj ur šoli gobavcev in dá učiteljem navodila za celi teden. Šolska koč je že jako slaba in težko, da bi prestala prihodnje deževje. Pod razpelom, ki zavzema častno mesto, visi preprosta sličica svetega Očeta, in vsak dan molijo gobavi otroci krepek očenaš za očeta krščanstva in za vse dobrotnike.

Misijonski dopisi.

Prvo duhovniško rojstno slavlje v domačinskem semenišču ugandskem.

Ravnatelj domačinskega semenišča v Katigondo (Uganda) pripoveduje naši generalni voditeljici dne 6. mal. srpana sledečo zanimivost o svojem zavodu.

Velerodna gospa grofica!

Vedno mi je v veliko veselje, kadar morem pisati Vam, velerodna gospa; saj ste vendar izredna dobrotnica naših misijonov in posebno našega bogoslovja sv. Tomaža. Z mnogo večjo radostjo pa Vam pišem danes, ko mi je srce prepolno neizmerne veselja, ki ga vedno pripravljate, gospa grofica, tem deželam.

Kakor sem že prej poročal, naj bi se letos razvili prvi cvetovi ob bregovih Viktorije-Nyanze, naj bi se vzgojili prvi duhovniki v ugandskem misijonu; 29. rožnika, praznik sv. Petra in Pavla, je bil določen za to vzvišeno slavnost. Dovolite mi, da poročam nekoliko o naših pripravah.

Semenišče severne Viktorije-Nyanze, ustanovljeno 1893 v Vilimariji, je bilo zaporedoma presajeno v Rubaga in Kisubi. Leta 1903. je odredil naš apostolski vikar razdelitev učencev in storil večje semenišče, ki se je začelo s šestimi gojenci v Kisubi, dočim se je jelo malo semenišče razvijati v Bukalasi severno-vzhodno od reke. Veliko semenišče se je moralo sušca 1904 prestaviti radi dremavca v Bikiro, iz Bekire po dveh letih v Bukalaso v poslopje malega semenišča in odtod v Katigondo, kjer se še zdaj nahaja, in sicer v lastni hiši.

Potemtakem je, kakor vidite, preteklo že 20 let, kar je bilo ustanovljeno semenišče in deset let od ustanovljenega večjega semenišča. Koliko učencev je bilo sprejetih in koliko jih je tudi odšlo, deloma kot katehisti, deloma pa so se vrnili k svojim družinam! Koliko misijonarjev je bilo poslanih tje, da bi poučevali in vzgojevali doraščajoče duhovnike!

Teh dvajset let lahko imenujemo naš „advent“. Obzorje se je premnogokrat pomračilo ali pa so ga popolnoma zakrili črni oblaki; zagledali smo včasih jutranjo zarjo, in bilo je potem mnogo upanja, vsekakor vedno v pričakovanju. Večkrat so nas zapustili mladeniči z dobro voljo, ki so bili že blizu svojega smotra, in tedaj so se malodušno povesele roke misijonarjev, kakor kmetu, ki sliši gromenje nad svojo žetvijo, ki je že zazorila.

Končno je prišlo k nam tudi božično veselje. 24. grudna 1905 je podelil gojencem apostolski vikar prvo tonzuro. Potem se je vračala vsako leto lepa slavnost mašniškega posvečenja, ki je bila prav sposobna, da nas je krepila in nas navdajala z veseljem upanja.

24. grudna 1911 sta se posvetila prva ugandska subdijakona nepreklicno Gospodu. Vel. travna tekočega leta je poslal monsignore, da bi pripravil ta veliki dogodek prvega mašniškega rojstnega slavlja v Ugandi, vsem misijonarjem in vsem kristjanom v vikarijatu okrožnico, s katero jih je vabil, da se pripravijo na tako velik in visok praznik in izprosijo za svoje bodoče duhovnike darov Sv. Duha. Krajevni časopis je naznanil potem vsem, kristjanom in paganom, veliko novico.

16 učencev večjega semenišča so pripustili predstojniki k posvečenju, in sicer sta prejela dva izmed njih mašniško posvečenje in eden dijakonat; šest bi jih naj prejelo tonzuro, in ostalih sedem nižje redove.

Duhovne vaje so se začele v Katigondo po letni skušnji meseca rožnika in trajale 14 dni v popolnem molku. Monsignore je hotel sam imeti zborovanja; naš provincijalni predstojnik je vodil vaje. Vsi semeniščani so se kazali globoko ganjene in vsi se se obnašali vzorno. Vsi misijonarji, ki so ali sodelovali pri npravstveni ali duševni vzgoji semeniščanov v velikem semenišču, so bili od monsignorja povabljeni, da se udeležijo velike slavnosti. Prišla je tudi velika množica tujih gostov iz vseh slavov in vseh dežel, ki niso bili povabljeni, da bi prisostvovali „narodni slavnosti“ v Vilimariji, kakor so jo imenovali. Zastopnik Mugvanga je prišel z znaki papeškega dostojanstva z bleščočim spremstvom; najvišja gosposka, prefekti provincije so došli zelo zgodaj.

Že v prvih jutranjih urah 29. rožnika je bila cerkev v Vilimariji čisto napolnjena. Nekaj prostorov je bilo rezerviranih za angleško šolo iz S. Marije, ki je prišla in corpore, in za družine novomašnikov in poglavarje. Predvor in vsa okolica cerkve je bila podobna mravljišču, toliko ljudi je prišlo. Krasno so se razvijali obredi pred pozorno in radostno množico.

Pri odhodu iz cerkve se je postavil monsignore s svojim spremstvom in vsemi semeniščani, ki so bili posvečeni, pred cerkvena vrata, in en misijonar je fotografiral celo skupino z obema novomašnikoma v trenutku, ko sta blagoslavljala množico. Prilagam Vam to sliko. V sredi stoji naš preč. apostolski vikar msgr. Streicher; na njegovi desni v polusenci R. P. van Wees, provincijalni predstojnik belih očetov; potem p. Maureau, sedanjji predstojnik velikega semenišča; v ozadju R. P. Moullier z belo brado, eden izmed prvih ugandskih misijonarjev; dalje na desni monsignorjevi novomašnik Viktor Womeraka, blagoslavljač ljudstvo; na škofovi levi novomašnik Bazilij Bumu; zadaj njega P. Bevox, profesor semenišča; spodaj v mašniški obleki novi dijakon Ivan Muswabuzi in zadaj njega v beli obleki P. Gorju, ravnatelj naše tiskarne in katoliškega mesečnika „Munno“, in v krogu, oblečeni v koreteljnih, bogoslovci, ki so prejeli tonzuro, oziroma nižje redove.

Pogostitve se je udeležilo kakih 50 povabljenecv, ki so se radovali v Vilimariji z monsignorjem in novoposvečenci. Slovesne večernice in blagoslov je bil v črni obleki . . .

Cerkev je bila okrašena s svečanimi barvami in obleka je bila rdeča in bela; celebrant je bil črnc, črnc subdijakon, črnc dijakon kakor tudi ceremonijarji, ministranti in pevci.

Ugandci, ki so prišli v velikanskem številu in napolnili cerkev in okolico, niso mogli verovati očem . . ., toda njih začudenje in veselje je bilo še mnogo večje, ko so videli sledečega dne ob 6. uri zjutraj v semeniški kapeli v Katigondo, ki je bila

slovesno okrašena, darovati sv. mašo duhovnika Bazilija Buma in potem ob deveti uri v cerkvi v Vilimariji slišali duhovnika Viktorja Womerako peti sv. mašo. Po evangeliju je bil ganljiv nagovor o visokosti in časti duhovništva; navzoče se je poučilo in spodbudilo obenem nanovo, da bi vedno bolj ljubili kato-liško Cerkev.

Kar smo najbolj pripoznali pri tej svečanosti, je bilo videti, kako so vsi razumeli važnost tega dejanja in vzvišenost duhovništva. Večina jih je prišla oddaleč peš, da bi prisostvovali lepi slavnosti in drugi, ki so bili zadržani radi dela doma, so se pismeno opravičili in jako obžalovali, da se ne morejo udeležiti tako veselega praznika. In na drugi strani, kakšen nov pogum čutijo naši semeniščani rasti v svojih srcih, ko so videli veselo zanimanje svojih rojakov, — nov pogum, da bi dosegli tudi zaželjeni smoter, četudi z največjo težavo.

Novomašnik Bazilij Bumu je bil eden izmed prvih učencev semenišča, ko je bilo pred dvajsetimi leti ustanovljeno; ostal je sam. Duhovnik Viktor Womeraka je vstopil par let pozneje. Čast in hvala Gospodu, ki vzbuja v svoji dobroti Petrove sinove; čast in hvala tudi Vam, velerodna gospa grofica, in po Vašem dobrohotnem posredovanju vsem dobrotnikom Afrike, Ugande in semenišča v Katigondo!

Novomašnika sta obiskala v počitnicah več misijonskih postaj ter brala tamkaj sv. maše, da sta tako ugodila željam mnogih, ki se niso mogli udeležiti slavnosti 29. in 30. rožnika. — Po počitnicah sta bila mlada duhovnika imenovana profesorjem semenišča v Bukalasi. Tam nadaljujeta svoje nauke pastirovanja, kakor tudi angleščine še dve leti, nakar bodeta stalno nameščena.

Prihodnje šolsko leto se začne vel. srpana 1913. in bo združevalo 20 semeniščanov v Katigondo, razen onih novih modroslovcev, ki bodo to leto končali v Bukalasi svoje študije. Razen teh so še trije semeniščani, Luigi, Anton in Leon, ki bodo končali v Katigondo svoje petletne bogoslovne študije, povabljeni na poskušnjo na različne misijone za dve leti.

Šolsko leto se je srečno končalo; vsi učenci pridejo v višje razrede, in zdaj uživajo zaslužene počitnice.

Učenje fizike je bilo letos zato, da se prežene enoličnost bogoslovskih nauk. Z napredkom učencev smo lahko jako zadovoljni, čeravno so nam manjkala vsa, celo najenostavnejša sredstva za pouk.

Da bodemo v prihodnjem letu lahko zidali kapelo, upamo zatrdno.

V Katigondo je umrlo letos pet sprejetih, vsi srečno prevideni s tolažili svete vere, med njimi Tomaž, ki je bil tukaj

18 let zglede dobrega kristjana. Nadalje je umrl neki mož iz Bagamoya, ki je prišel pred 10 leti k nam kot pagan; našel je tu po svetem krstu in drugih verskih tolažilih negovanje, kakršno bi težko našel kje drugje, ker je bil tujec.

Semenišče v Katigondo, ki postaja znano v osrčju Afrike po duhovniških poklicih gojencev, je začelo naraščati in se razvijati nanovo. Obiskovalci občudujejo, kako je tu pomešano koristno s prijetnim, ko se posvečuje tudi nasadom kave, evkalipta, ceder, akacij in pinij največja skrb.

Poučevanje angleščine se je začelo tudi to leto, in po nadarjenosti P. Prentice, nekega Angleža, bodo učenci dobro napredovali. — Nadalje imamo malo zdravniško šolo, pouk o obnašanju, osnovno oblikoslovje, mizarско delavnico — same koristne in zabavne stvari za naše semeniščane.

Kratka misijonska poročila.

Matadi (Belgijski Kongo). Pater Heintz, C. SS. R., apostolski prefekt, nam piše iz Tumbe dne 25. listopada 1913: „Danes lahko z veseljem poročam, da je narastlo število naših katehistov na 260, dasi se tem pogumnim pomočnikom v resnici ne godi dobro. S 6 fr. mesečno mora večina preživiti ženo in otroke. — Nadaljnje veselo poročilo bodo ljubi čitatelji „Odmeva“ radi slišali, namreč kako se naši otroci trudijo, da ugodijo želji sv. Očeta in prav pogosto prejemajo sv. obhajilo. Od vinotoka 1912 do 1913 smo razdelili v naši prefekturi 119.123 sv. obhajil. Mnogo naših otrok prejme vsak dan sv. obhajilo. Seveda taka marljivost in zvestoba ne ostane brez vpliva. Naši otroci zelo napredujejo, to se mora priznati. Te dni n. pr. je nastal med dvema otrokoma prepir;

eden je bil hudo zbit. Privedli so oba k meni. Ta, ki je slabo naletel in bil tepen, mi je rekel: „Oče prefekt, to jutro sem prejel Zveličarja v sv. obhajilu in seveda nisem hotel danes delati greha, raditega sem se dal rajši biti, kakor da bi sam bil.“ Taki slučaji niso nič nenavadnega. Doživim jih vsak dan. — Tekom tega leta smo imeli 1672 krstov; število naših katoličanov ne znaša manj, nego 6169 in 11.400 katehumenov. Ako bi bilo spoštovanim čitateljem „Odmeva“ in prijateljem misijonov mogoče, naj ne pozabijo popolnoma misijona v Matadi, kjer nam protestanti, ki jih je tu zelo veliko, na vsak mogoči način nasprotujejo, oni, ki so polni sovraštva do naše katoliške Cerkve in do naše dobre Matere Marije.

Molitvena križarska vojska za Afriko.

(24. malega travna do 3. velikega travna.)

„Zgodi se ti, kakor si veroval.“
Mat. VIII., 7, 10, 13.

Vsakoletna devetdnevnicca Družbe sv. Petra Klaverja, ki se je ne udeleži le na stotine, temveč brez dvoma na tisoče vernikov, mora biti odločilen trenotek za črni del sveta. — Če je Bog nekdanj na prošnjo enega svojih služabnikov odpustil zlobnim mestom zaradi deset pravičnih, česa potem ne bo storil na prošnjo tolikih duš, ki svojo ljubezen do njega dejansko izkazujejo in nas v našem podjetju podpirajo!

Kako vroče bi morale biti naše prošnje! Nismo sami, ki nadlegujemo Srce Jezusovo; z nami molijo drugi, in teh je brez števila. Bog je prej voljan uslišati naše prošnje, nego mi, da bi ga prosili darov. Ne pozabimo, da nam je rekel: „Zgodi se naj vam, kakor ste verovali.“

O, da bi bilo med nami več takih Kananejk, o katerih govori evangelij, takih gospa, ki jih ničesar ne zadržuje — koliko hčerk Afrike bi njihova vera ne iztrgala hudičevim krempljem! — Ako bi bilo med nami več takih stotnikov kakor oni, ki si ni upal Jezusa sprejeti pod svojo streho in je vendar veroval v moč njegovih besedi, koliko črncev, utrujenih

od bremena suženjstva, bi ne pridobilo s svobodo obenem zdravje telesa in duše!

Niso li ta poganska ljudstva, na zlo priklenjena, pogreznjena v temo, nezmožna, povzdigniti svoje oči proti nebu, da bi si izprosila izpreobrnjenje, podobna onemu mrtvoudnemu, ki so ga usmiljeni ljudje ponesli z njegovo posteljo k nogam Zveličarjevih? Kakšna bi pač bila usoda tega ubogega bolnika, ako mu ne bi usmiljeni ljudje pripravili tako izborne poti v dosego njegovega namena? Naj bi se ta misel vam, ljubi prijatelji misijonov, vtisnila v srce in vas vzpodbujala v skrbi za molitev! Hrome duše Afrike nas pričakujejo — mi jih moramo ponesti pred noge Boga.

V svrhu vzpodbude se spomnimo misijonarja v Sigudu. Deset dolgih let je ubogi pater deloval, ne da bi mogel le enega pogana izpreobrniti. Drugi bodo želi sadove njegovega

truda, pa li ne moramo mi priteči apostolom Jezusa Kristusa na pomoč? Nimajo li vsi pravice, zahtevati našo pomoč? Naša molitev naj bi dosegla milost, ki trda srca gane, pogum misijonarjev pomnožuje in obuja njim v prid velikodušje.

Torej, ljubi prijatelji misijonov, sledimo v večjem številu temu klicu, nego dozdej! Znana prošnja za odpuščanje¹ presvetemu Srcu Jezusovemu za afrikanse zamorcev vam je vedno na razpolago. Naročite jih mnogo in razdelite jih med vse, ki znajo ceniti vrednost neumrjoče duše. — „Usmiljeni bodo usmiljenje dosegli.“

Zapiski Družbe sv. Petra Klaverja.

Rim. Obisk č. P. Lanslotsa, benediktinca, apostol. prefekta Sev. Transvaala, ki obljubi, da bo imel v naši dvorani konferenco.

6. do 13. prosinca. Epifanijski praznik v San Andrea della Valle. Tudi letos združi ta lep praznik vernike vseh katoliških obredov in pripadnike vseh evropskih jezikov ob nogah Zveličarja v jaslicah. Udeležba vernikov je bila zelo velika. Jezuit P. Macksey je priporočal v svoji pridigi v angleškem jeziku našo Družbo, temu sledeča zbirka je imela nepričakovano dober uspeh.

15. prosinca. P. Lanslots je imel danes v naši dvorani obljubljeni konferenco. Govoril je na zanimiv in često humorističen način o začetku svojega še čisto novega misijona, o svojih odnošajih k Burom in Kafrom, ki so večinoma rodu Bantu. V več svetlopijih je nato kazal svoje prve misijonske postaje, ki upravičujejo že lepe nade. Med drugim je pripovedoval, kako mu je božja previdnost pomagala, ko je ravno nameraval ustanoviti misijon „Svèt Marije“, za katerega so manjkala vsa sredstva. Isti večer je dobil od naše gospe generalne voditeljice pismo z 2000 kronami, namenjenimi za misijon na čast ljubi Materi dobrega sveta in s tem mu je bila skrb odvzeta.

Milostljivi škof Janssens, titularni opat v Mont Blandinu, in preč. škof Kelly v Sydneju v Avstraliji sta počastila zborovanje s svojo navzočnostjo. Številni udeleženci so bili skoro vsi duhovskega stanu, tudi več semenišč je bilo zastopanih.

¹ To molitev, ki jo je sestavil pokojni zameški misijonar Pater Menyhardt, S. J., pošljejo na zahtevo v zaželjeni množini zastonj in poštnine prosto vse podružnice Družbe sv. Petra Klaverja. (Poglej 2. stran ovitka.)

Žrtev vdovca.

Nek ubogi čevljar je poslal pred kratkim Družbi sv. Petra Klaverja vse svoje premoženje v znesku 1000 mark — s pridržanimi obrestmi in je pridjal pošiljlati sledečo pesmico, ki jo podajamo dobesedno v vzpodbudo naših bralcev:

Tisoč tu mark vam rad volim odtod,
dajem vam jih v imenu Gospod',
žal, da pogrešati jih čisto ni moči,
morajo sili še žitja pomoči.

Ura ločitve, ko pa prihiti
in ko so mimo vse tuge, skrbi,
duša bo k Bogecu tjakaj hitela,
kruha telesnega več ne želela.

Dolga dolžnosti prost bo potem dar,
dolga prost bode hitel na oltar,
služil potem bo, nečem vam tajiti,
duše, da mogle se bodo rešiti.

Malo darilce. le hodi mi tje,
saj si vsaj prišlo v poštene roké;
tebi pozneje še več bo sledilo
sodnji dan nekdam me boš veselilo!

Idi in brani telesnega zlá,
greha, malikov in dušnih temá,
da če se rešijo, spet se zazremo,
skupno vsi k večnemu žitju vstanémo!

Popolni odpustek,

ki ga lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja meseca mal. travna:

Dne 3. mal. travna, na praznik sv. Benedikta filadelfskega iz frančiškanskega reda, s priimkom zamorec.

Dne 26. mal. travna, na praznik naše ljube Gospe dobrega sveta.

Dne 29. mal. travna, na praznik sv. mučenika Petra iz pridigarskega reda (ustanovni dan Klaverjeve družbe).

Nepopolni odpustek.

300 dni, kolikorkrat se družabnik skesanega srca udeleži tridnevnice, ki jo opravlja Klaverjeva družba pred godom naše ljube Gospe dobrega sveta (26. malega travna).

Pogoji: Vreden prejem zakramenta sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa, obiskanje cerkve in molitve po namenu sv. očeta za razširjanje sv. vere.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pism in poročil le z natančnim podatkom virov.

Skupna vsota vseh za Odmev došlih darov v mesecu prosincu 1990 K 97 v

Izdaja Klaverjeva družba v Solnogradu.

Odgovorni urednik: Dr. J. Jerše.
Natisnila Katoliška tiskarna v Ljubljani.

Za odkup sužnjev in botrinski darovi: Po preč. g. P. Valerijanu od neimenovane osebe prispevek za odkup in botrinski dar dečka na ime **Mihael Hernalvs** v deklice na ime **Katarina Hernalvs 100 K.** — Neimenovana oseba botrinski dar za dečka na ime **Alojzij** in za deklico na ime **Frančiška 50 K.** — A. Rižnar za svojega **krščenca** **Frančiška Ser. 10 K.** — Oblak M. za svojega **krščenca 6 K.** — Za zamorske otročiče: Kaltnekar F. 90 v, Plaš nabrala 2 K 40 v.

Za semeniščnike: U. Barborič **110 K.** — Zupančič J. 2 K 50 v, Mohar M. **100 K.**

Za katehiste: Škof T. 5 K, Kostanjevec M. 5 K, N. N. 4 K, Sedlar J. 3 K.

Za kruh sv. Antona: Preč. g. župnik I. Zalokar 1 K, Klinc T. 7 K, Devetak M. 50 v, Ivana G. 10 K, Pikec M. nabrala 10 K, S. Koren 1 K 20 v, Esih J. 2 K, preč. g. J. Palir 2 K, N. N. 1 K, Marinko M. 50 v, Čadež A. 50 v, Šimonič K. 20 v, Stepan B. 1 K, S. Kolar 1 K, Dolšek M. 50 v, Bezljaj G. 2 K, Bezljaj A. 2 K 20 v, Kržišnik A. 1 K 50 v, F. Kupčič nabral od celjskih dobrotnikov 9 K 30 v, Somrek A. 1 K, N. N. 6 K, Ajdič A. 5 K, Zarnik M. 55 v, Kastelic H. 1 K, Vode A. 1 K, Maček 1 K, F. in N. Robič 2 K 10 v, F. Robič 1 K, A. Terjašek 1 K, Bajec T. 2 K, L. Dolenc 1 K, Senica A. 1 K, Hodnik J. 1 K, Dečman J. 1 K, Potpečan M. 2 K, N. N. 20 v, Kolar A. 70 v, Logar F. 50 v, Vezensček J. 50 v, Motok M. 50 v, Neimenovan 10 K, Kobola A. 1 K 50 v, Crček T. 1 K, Marcell M. 40 v, Levstek M. 1 K, Marolt M. 1 K, Brinšek M. 1 K, Mestek F. 60 v, Grebenc M. 40 v, Zupan M. 1 K, Koprivšek T. 3 K, Marovt M. 1 K, Semrov M. 5 K, preč. g. župnik D. Janež nabral 13 K 55 v, Kot M. 8 K, Čebin A. 2 K, po nabiralniku 1 K, N. N. 1 K 50 v, Jeraj M. 5 K, Nastran 2 K, Jerinc J. 1 K, Keržič F. 3 K, Sernek U. 1 K, Gornyc B. 1 K, Ahazizh 1 K 50 v, Simcič T. 20 K, Crevatin M. 3 K, B. M. 5 K.

Za Klaverjev vinar: Žnidaršič J. nabral 3 K 60 v, Nagode I. 1 K 20 v, Peternel M. 60 v, Golob A. 60 v, Ostrožnik F. 60 v, Divjak A. 60 v, Končan F. nabrala v tobačni tovarni 10 K 2 v.

Za otroško zvezo: je bilo nabrano 54 K 7 v. Natančnejše poročilo glej v „Zamorskem otroku“!

Za mašno zvezo: Poslano v Ljubljano od posameznih oseb: 8 K, nabrano po: Preč. g. župnik A. Kolar **100 K**, Devetak M. 4 K, Nosan F. 6 K, Nastran F. 2 K, po preč. g. p. Valerijanu 5 K, Čuk E. 8 K, U. Jager 2 K, Čehovin K. 2 K, Rajter A. 6 K, Šamperl J. 3 K, Robič 2 K, Terjašek 3 K, Tiringner F. 6 K, Colnarič 2 K 20 v, Cerček T. 2 K, Jordan 3 K, Krek M. 8 K, preč. g. Zupanič 3 K, preč. g. J. Žekar 4 K, Hočevar M. 11 K, Schumnik A. 8 K, po Klemenčič od Ferik M. 7 K in Waltersdorfer M. 7 K 40 v, Koren Am. 25 K, Bogataj K. 2 K, Horvath A. 21 K, Matičič M. 8 K, Sernak M. nabrala na deželi: 431 K 71 v, M. Grebenc 21 K, M. Grebenc 40 K.

Za misijonsko zvezo: Sedej A. nabrala 9 K 70 v, Klinc T. 3 K, Terjašek 1 K, Kaiser Ig. 1 K 20 v, od posameznih udov 4 K 80 v, Selih F. 50 v, Kovačič nabrala 9 K, Hamler J. nabral 8 K.

Podporniški prispevki: C. Tenbaum 20 K, Devetak M. 2 K, Drogenig M. 2 K, Pucigar F. 2 K, Filipič M. 2 K, Nosan F. 2 K, Starec M. 4 K, Kupčič F. 2 K 50 v, Mramor F. 5 K, preč. g. župnik M. Schmid 4 K, Kaltnekar 2 K, Bauer M. 2 K, Ambrož N. 3 K, preč. g. župnik G. Preščenik 2 K 50 v, Terjašek A. N. in B. 6 K, H. Košjaš 2 K, preč. g. župnik J. Pfalfar 7 K, Božnar A. 2 K, preč. g. dekan M. Mrak 1 K 50 v, Čadež L. 2 K, L. Dolenc 9 K, Vezensček J. 2 K, Jagodič L. 2 K, Kobola A. 1 K, Žibret M. in N. 4 K, preč. g. župnik A. Jemec 2 K, Vurkelc N. 7 K, Šerbinek F. 2 K, preč. g. župnik Valenčak 4 K, preč. g. dr. Gnidovec 2 K, preč. g. kan. Pavletič 1 K 50 v, Sedej A. in M. 4 K, Velikajne M. 2 K, Zempe F. 2 K, preč. g. župnik Kušar 4 K, preč. g. župnik M. Krejči 20 K, N. Cojer 2 K, H. Supan 2 K, M. Vogl 2 K, H. Jelen 2 K, preč. g. župnik J. Karlin 10 K.

Skupna vsota 1990 K 97 vinarjev.

Praktični nasveti!

Zakaj bi si ne nabavil rad vsak naročnik, oziroma naročnica „Odmeva“, mali hranilni nabiralnik v prid zamorskim sužnjem? — Za pridobitev kake milosti vrže se noter majhen darček; morebitni pregrešek se poravna s tem, da se vrže novčič v ta nabiralnik; ako je kdo izmed domačih bolan, se mu izprosi ozdravljenje z malim darčkom, ki ga pustimo romati v nabiralnik. Na ta način smo ob koncu leta v posesti lepe vsotice v prid misijonom. Ako bi vsak bralec in vsaka bralka „Odmeva“ v korist ubogim zamorcem tako ravnala, koliko dobrega bi zopet napravil naš preprosti „Odmev iz Afrike“.

Ali bi ne mogel vsak naš naročnik „Odmeva“ namesto da ga položi v omaro, poslati katerikoli premožni osebi, ki bi lahko veliko dala, pa našega dela ne pozna?

Koliko denarja se za nepotrebne namene izda! Tisoče duš bi se lahko z njim rešilo.

Neka dobrotnica nam je razodela v teh malih praktičnih sredstvih skrivnost njenih darov. — Kdo ne bi rad sledil temu velikodušnemu zgledu!

Za bližajoče se velikonočne
praznike si usojamo vsem
čast. bravcem in prijateljem misijonov
priporočati sledeča

VINA afrikanska in samoška VINA

(Čisti dobiček se uporabi v podporo afrišk. misijonom.)

Vrsta vina	$\frac{1}{3}$	$\frac{1}{2}$	1 zabojček za pokušnjo s 4 polstekl. a poštn. in zaboj.
	steklenice	steklenice	
Algerijski muškatovec	2:50	1:35	7:—
Malvoisie mi sec (za sv. maše)	1:95	1:10	5:90
Malvoisie mi doux (za sv. maše)	2:—	1:15	6:10
Malvoisie blanc doux	2:35	1:30	6:40
Malvoisie doux rouge	2:35	1:30	6:40
Samoški konjak	6:—	3:—	14:—

Vsa ta vina se dobivajo pri vinskem oddelku
Družbe sv. Petra Klaverja v Solnogradu, Dreifaltigkeitssasse Nr. 12.

Oddajalnice so: Dunaj, I. Bäckerstraße 18. — Krakovo, ul. sw. Anny 4. —
Praga, IV. 33.

Obširni popisni za Avstro-Ogrsko in Nemčijo se dobijo zastonj.